

[Wittrup.]

frem til Forbrugerne i en Tilstand, som er ganske uforvarlig. Jeg er gaaet bagefter en Lastbil med Brunkul, som efter at den havde kørt ca. 20 km endnu var saa vandholdige, at det ikke saadan var med Dryp, men Striber langs Vejen. Bilen fortsatte nordpaa, jeg tror Brunkullene skulde til Aalborg. Jeg tror nok, at da de kom frem, var de ikke i en Tilstand, som Modtageren kunde være tjent med, især ikke hvis de var vejjet ved Afgangstationen. Der er, saa vidt mig bekendt, Regler for, at Brunkul skal opbevares en vis Tid, inden de sælges, men den Regel har i mange Tilfælde ikke været overholdt, vel paa Grund af, at Mangelen paa Brændsel var saa stor forrige Vinter, at man ikke fik Tid til Oplagring. Men det er alligevel kedeligt, naar dansk Brændsel leveres paa den Maade — det hæver ikke dets Ry.

Endelig har jeg til Slut nogle Bemærkninger om de Sandbjerge, der ophobes ved Brunkulslejerne. Jeg har tidligere herfra omtalt dem og henstillet til den tidligere Landbrugsminister at have Opmærksomheden henvendt paa, at de bliver beplantet med et eller andet, der kan binde dem til Værn mod en Sandflugt, som kan befrygtes, hvis der rejser sig en af de berømte Vestenstorme i Jylland. Jeg tror, at saa vel den afgaaede som den nuværende højtærede Landbrugsminister har Opmærksomheden henvendt derpaa, og jeg fremdrager blot Spørgsmaalet igen, fordi det vilde være kedeligt, hvis der skulde indtræffe en Slags Katastrofe med Sandflugt i de Egne.

Med disse Ord vil jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, som jo ret og slet tilsigter en Forlængelse af den bestaaende Lovgivning, til hurtig og velvillig Behandling.

Fuglsang: Jeg er enig med den foregaaende ærede Taler i, at det er beklageligt, at vi fremdeles skal have en Lovgivning om indenlandsk Brændselsforsyning, men det er der ikke noget at gøre ved; jeg vil udtale Haabet om, at det maa være sidste Aar, vi skal have en saadan Lov, for det er jo rigtigt, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Wittrup udtalte, at den Arbejdskraft, der bindes ved denne Produktion, havde man rigeligt Brug for alle andre Steder. Først og fremmest er der Brug for den i Landbruget, hvor den vilde kunne gøre mere Nytte og fremme en Produktion, som vilde være af større Værdi for Samfundet, naar det blot kunde lade sig gøre at skaffe tilstrækkeligt uden-

landsk Brændsel. Det venter man altsaa ikke at kunne i Sommer, og det er der ikke noget at gøre ved.

Hvorvidt det nu er muligt i den kommende Sommer at faa en lignende Produktion som sidste Aar, afhænger i høj Grad af, hvordan Vejret bliver. Det er vist rigtigt nok, at der kom meget Brændsel ud i Fjor, der ikke svarede til de Krav, Lovgivningen stiller og som maa stilles, men en medvirkende Aarsag hertil var det vel ogsaa, at Køberne var meget ængstelige for ikke at faa tilstrækkeligt Brændsel, efter at de havde sidde og frosset den foregaaende Vinter — det skal man ogsaa tænke paa. Det var der mange, der var ude for, og det vilde de ikke gerne udsætte sig for en Gang til. Nu er det naturligvis en stor Fordel, at vi har haft en saa mild Vinter, idet der jo nok er nogle, der har et lille Lager endnu, men jeg haaber som sagt, det maa lykkes at fremskaffe saa stor en Produktion, og at Forholdene i øvrigt vil blive saadan, at vi ikke i den kommende Vinter skal sidde og fryse, som vi gjorde forrige Vinter — for det er ikke saa rart.

Mit Parti vil gerne fremme denne Lovgivning, og jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til Vedtagelse.

P. A. Poulsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Det er vedtaget i det andet høje Ting og har dèr været Genstand for en Udvalgsbehandling, under hvilken den højtærede Landbrugsminister har givet forskellige Oplysninger, som Udvalget har taget til Efterretning.

Det vilde jo næsten kunne misforstaas, hvis jeg ikke — ligesom de andre ærede Ordførere — drog et dybt Suk over, at vi nu skal have en Brændselsordning igen. Der er mange Skævheder ved, at vi er nødt til at have en saa stor Fremstilling af indenlandsk Brændsel. Det koster megen Arbejdskraft og megen Slitage paa Materiel. Jeg tænker bl. a. paa de mange Ovne, vi faar ødelagt ved den megen Fyring med indenlandsk Brændsel; særlig tænker jeg paa et Sygehus, jeg har nær Tilknytning til, og hvor der findes 2 kostbare Ovne, hvis Levetid blev meget kort, fordi man maatte bruge indenlandsk Brændsel, vel nok af daarlig Kvalitet. Men der er jo ikke noget at gøre ved det; det maa vi igennem, og jeg er fuldstændig indforstået med, at de usikre Brændselsforhold nødvendigvis gør, at vi opretholder en stor Produktion af indenlandsk Brændsel, ogsaa i den Sæson, der stunder til.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.